

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

773. An, & qualiter necesse sit collationem fieri palam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Questio 770. An, igitur etiam illicitè aut invalidè à collatore in collatione beneficij à collatario exigatur juramentum, s.v. g. de residendo, de non renunciando beneficio in favorem tertii?

Respondeo primo Nav. apud Garc. loc. cit. n. 30. Item Ugolin & Paris, apud eundem n. 31. affirmative, sed quod talis videatur conferre beneficium cum diminutione, & intervenire hic conditio, modus vel pactum, quod jure non est actui conferendi, vel recipiendi beneficium, quod redolat simonia.

2. Responder secundo: Garc. n. 32. & maximè 39. sub distinctione, nimirum procedere hanc Nav. doctrinam conf. 37. de simon. n. 1. si collatio fiat cum conditione, modo seu pacto praestandi postea talis juramenti, citatque pro hoc c. quam pio. I. q. 2. c. Araldus. 8. q. 3. c. fin. de patr. c. sua nos. de simonia. Non tamen procedere dictam doctrinam, sed licet am esse & validam exactionem talis juramenti, si ante collationem exigatur tale juramentum, praestandum ante eandem, v.g. dicendo, volo tibi conferre hoc beneficium, sed praesta prius juramentum de residendo &c. alias non collatus tibi beneficium. Imprimis enim in hoc casu non intrat regula de conferendo sine diminutione, ut patebit ex dicendis infra, Garc. cit. n. 23, neque exactio illa est illicita; quia juramentum illud non est de re illicita, aut contra bonos mores. Garc. n. 41. nisi forte exigetur ab habente jus ad beneficium, v.g. quia presertim; vel haberet literas in forma dignum, tunc enim videretur ei fieri injuria, exigendo ab illo juramentum, ad quod non tenetur. Garc. cit. n. 41. qui tamen n. 42. subdit, id locum non habere in eo, qui in concurso pro parochiali est repertus dignior, sed posse ab illo exigi dictum juramentum; sed quod non videatur habere jus ad parochiam simpliciter, sed ex suppositione, quod Ordinarius velit conferre seu eligere: nec tale juramentum est invalidum; cum sit de objecto lito & honesto, & ob bonum finem, nempe ob utilitatem Ecclesiae. Garc. n. 43. Nec denique intervenit in tali collatione propriè conditio, modus aut pactum; multòque minus ex tali juramento ante collationem praestito, quia alias collator non vult conferre, dici posse induci Simoniam; cum juramentum illud non sit de faciendo aliquid in utilitatem ipsius collatoris vel alterius directe (quo casu, ut Garc. foret simonia, juxta c. italia. 8. q. 3.) ait idem Garc. n. 34. & 40. citans pro hoc Sanch. de matrim. l. 1. d. 39. n. 4. Idem cum Garc. tenet Laym. in c. significatum. de prob. n. 5. dicens: si conditio honesta & requisitum sit tale, ad quod instituendus vel collatarius rationabiliter & cum Ecclesia utilitate obligari possit, & ita exigatur, ut exinde collator nullum directe vel indirecte commodum temporale percipiat, desuper exigere promissionem vel juramentum ante institutionem aut collationem non videtur illicitum; licet enim talia, cum novam obligationem afferant, ideoque pactationem contineant, in ipsa collatione exigi non posse videantur, non potest tamen damnari, si consuetudo aut statutum sit (vel etiam tum primò fiat) ut recepturi beneficium ante collationem super tali requisito honesto juramentum edant, citat Laym. pro hoc Azor. p. 1. l. 1. c. 5. in fine, & p. 2. l. 6. c. 9. 4. 2. rationem dat, quod id non censeatur pactum, sed statutum, seu consuetudo, cui se conformare debent, qui beneficia consequi volunt.

Questio 771. An, & qualiter provisio pura extinguat conditionatam?

Respondeo: dum quis impetravit gratiam sub conditione, v.g. mandatum est provideri aliqui sub conditione, & dein non exspectato eventu illius conditionis, seu ante purificationem illius alteri fit provisio absoluta seu pura, extinguitur gratificatio illa conditionata priori facta, veluti ius debilius per jus fortius. Lott. l. 2. q. 51. n. 38. & 49. juxta c. si pro te, de rescrip. Laym. in idem c. n. 1. hujus rei ratio dari debet, quod conditio de futuro contingente suspendit quamlibet dispositionem & mandatum, ita ut ante non sortitur effectus, quā ea cōdītio evenit. Laym. ibid. Hinc etiam si posterior vi gratificationis pura impetravit canonizatum, antequam conditio, sub qua alteri facta gratia, impleatur, postmodum etiam in affectu ne præbendæ tanquam potiore jure nixus, prærendus est priori impetranti gratiam sub conditione, & posterius recepro ad canonicatum. Laym. loc. cit. dicens, hunc esse casum cit. c. si pro te.

Questio 772. An, & qualiter provisio beneficii debeat esse certa, & non vaga aut dubia?

Respondeo, debere esse certam & determinatam, hinc fieri non posse sub disjunctione, v.g. dicendo: conferri Titio aut Cajo: dum enim voluntas conferentis, ex qua dependet, & vim habere debet collatio tanquam donatio, sit hac ratione indeterminata, nullus ex taliter disjunctivè nominatis provisis remanet. Azor. p. 2. l. 6. c. 26. q. 6. Castrop. loc. cit. n. 10. juxta gl. in c. 2. de elect. in 6. ubi: electio & postulatio sic facta, ut dubia & incerta reprobarunt. Huc etiam reducitur, dum collatio sit conjunctum, hoc est, simul duobus confertur idem beneficium, & sic unicum jus, idemque titulus duobus accommodatur, quod fieri nequit, & graviter inhibetur c. sua fraternitat. de præbend. Castrop. & Azor. l. loc. Laym. in cit. c. sua. n. 1.

Questio 773. An, & qualiter necesse sit, ut collatio beneficii fiat palam?

Respondeo: tamē si collatio facta clandestinè & secretè suspicione fraudis non caret, Pirk. ad tit. 12. l. 3. n. 2. Castrop. loc. cit. n. 9. Garc. p. 8. c. 4. n. 3. citans Abb. & gl. in c. consultuit. de off. deleg. v. oddi lucem. dum actus clandestinè sunt suspecti, juxta cit. c. consuluit. & contra clam dantes, vel benevolentibus, vel judicantes jure est suspicio. l. istud. ff. de jure fisci. l. non existimo. de administr. tutel. non tamen propterea collatio est nulla, sed valer; nec ideo est irritanda c. unico. ut Eccles. benef. sine diminut. conferansur. Pirk. loc. cit. Azor. loc. cit. q. 4. Castrop. loc. cit. Garc. loc. cit. n. 4. citans Mascar. de prob. conf. 176. n. 7. Corral. de benef. p. 4. c. 1. n. 7. & 8. Selv. p. 3. q. 17. n. 4. &c. Nec obstat textus c. quia propter. de elect. quia speciale est electioni, quod ea facta clandestinè non valeat. Garc. n. 5. de quo & quando electio dicatur clandestinè facta, vide dicta fusē de elect. Quin & electio, in qua servanda non est forma dicti cap. quia propter. occulte & clandestinè facta valer, non fecus ac collatio. Garc. n. 8. citans Selv. ubi ante. Nav. conf. 8. de elect. Baysum in directorio Electio-num. p. 3. c. 37. n. 3. &c. Tamē autem collatio secreta valeat, adeoque ad ejus valorem telles non requirantur; ut tamē ea probari possit, & fides de ea quoquomodo fieri, requiruntur testes, vel saltem instrumentum collationis, sive ut collator literas pro-

provisionis suo sigillo munita concedat. Castrop. cit. n. 9. Garc. n. 10. citans Mascar. concl. 174. n. 1. quatenus literæ juxta stylum Curia Rom. factam collationem non probant contra provisos apostolicos, & in eorum præjudicium ad evitandas fraudes. Castrop. loc. cit. Garc. n. 11. citans Lamb. Coras. Rebuff. Mandol. &c. & dicens hoc velle Azor, dum ait, ex usu Curia Rom. receptum esse, ne collatio sine testibus facta sit rata & firma. Idque verum ex decr. Achil. 172. & decr. Chisanensis 81. ait Garc. n. 12. & 14. etiam si in literis Ordinarii ejus sigillo suggillatis nominati essent testes, si testes hi non subscriperint, aut secretarius Ordinarii fuisse notarius, nisi forte post dictas Ordinarii literas collationis provisus resignasset, & de consensu resignacionis constaret per duos testes, ut Garc. n. 13. vel in vigore talis collationis factæ ab Ordinario accepisset possessionem ante provisionem Apostolicam, & adesset instrumentum hujus possessionis. Garc. n. 14. & 15. juxta dictam decr. Chisan. & resolut. Rota in una Auxiranæ castris Balæ, & Mandosium ad reg. 8. q. 8. n. 4. quem citat, ait etiam Garc. n. 24. hac non procedere, sed provisionem factam ab Ordinario probari per literas Ordinarii, etiam non subscriptas à notario contra provisum Apostolicum, dum non agitur de antidatione; sed provisus ab Ordinario faretur provisionem esse anteriorem; dicit tamen, eam esse invalidam, ed quod, cum Papa Ordinario induxit concesserit, fibimur manus ligarit; tunc enim conferre beneficium specterat ab Ordinariis, & sic credatur ejus literis cum solo sigillo ipsius. citat pro hoc Nav. conf. 1. de fide instrum. Zerol. in pr. p. 2. v. Bulle §. 7. & Rot. in Leodiensi, canonic. 18. Jan. 1557. vide de his & affiniis Garc.

Quæstio 774. An, & qualiter collatio fieri possit pro determinato tempore?

1. Respondeo primò, Papam posse beneficium de cetero non manuale, sed perpetuum conferre ad determinatum tempus. Azor. p. 2. l. 6. c. 26. n. 7. citans gl. communiter receptam in c. 2. de elect. Rebuff. in pr. tie. requisita ad bon. collationem. n. 14. citans c. si gratia a. de re script. in 6. licet dicat. Papam id non solere facere, & vix hoc recipiendum in Francia.

2. Respondeo secundò; ab aliis collatoribus id fieri non posse, sed provisiones beneficiorum debere fieri necessariò in perpetuum. Azor. ibid. Castrop. loc. cit. n. 12. provisiones enim pro determinato tempore sunt contra beneficii naturam, que est jus perpetuum ad fructus. Castrop. ibid. Tametsi autem beneficia manualia sint ad nutum afferibilia, nunquam tamen conferuntur pro certo & determinato tempore, sed pro in determinato & incerto, ac proinde de se perpetuò, ut Castrop. dum tempus incertum pro perpetuo quodammodo habetur, ut Azor. loc. cit. porrò alii modi, de quibus Rebuff. loc. cit. 1. n. 16. puta, commenda, quæ fit ab Ordinario ad 6. menses de Ecclesia parochiali, datio coadjutoris durante morbo principalis, datio procuratoris Ecclesia vacanti, &c. similem concessiones beneficii ad tempus non sunt propriæ collatio, quæ fit in titulum, seu quæ confertur beneficium in titulum.

Quæstio 775. An, & qualiter collatio debeat fieri libere?

1. Respondeo primò, provisio beneficii, cum sit liberalis donatio, debet esse libera à coactione, hoc est, non extorta per vim aut merum, alias erit nulla. Castrop. cit. p. 1. n. 8. Azor loc. cit. n. 2. juxta c. 2. debis, que vi merū que causā sunt. & c. ad aures. & c. penalt. tie. eod. porrò collatio non definit esse libera, dum ex statuto Ecclesiæ, aut jure aliquo speciali tenetur collator, v. g. Episcopus conferre sub testimonio duorum vel trium testium, dum testimonium hoc non habet vim consilii & assensū, & testes hi verius sunt testes bona vel male collationis quam participes. Lott. l. 2. q. 4. o. n. 12. Nec ideo minus dicitur libera collatio, quia jus conferendi spectat ad plures; consideratur enim in collatoribus pluribus jus hoc tanquam individuum. Lott. l. 2. q. 1. n. 29. quin & adhuc est libera, dum fieri deber certo generi personarum, & fieri non potest provisio ad parochiam, nisi digniori judicato, de quo vide dicta alibi.

2. Verum quidquid sit de his & similibus, observandum, hic non queri de ea libertate collationis, de qua in reg. 8. cancell. nimurum quam libertate libera dicitur collatio, qua expediri valet ad totalem conferentis voluntatem, ut Menoch. de arb. l. 1. q. 7. n. 34. Ruinus conf. 1. 8. n. 6. apud Gonz. ad reg. 8. gl. 46. n. 3. & ad quam non requiritur citatio, neque requisito, aut interventus alterius, ut Abb. in c. licet Episcopus, de preb. in 6. apud eundem Gonz. loc. cit. n. 4. quæque ab omni necessitatibus observantia & solennitate est absoluta, ut Tiraq. apud eund. n. 5. de quibus vide fusè & exactè agentem Gonz. gl. 46. 47. & seg. Verum quæri hic solum de libertate, quæ excludit coactionem & subreptionem: qualiter autem collatio debeat esse libera, hoc est, immunis à subreptione, dicetur alibi, ubi de literis apostolicis provisionalibus, vide tantisper Garc. p. 8. c. 3. per tor.

Quæstio 776. An, & qualiter collatio beneficij (idem est de alia provisione, puta, presentatione, institutione, confirmatione) fieri debeat sine diminutione?

1. Respondeo primò in genere: provisio beneficij fieri debet absque omni diminutione, ut habetur expressè c. unico, ut Eccl. benef. sine diminutione conferantur. Porro diminui dicitur beneficium 4. modis, nimurum per impositionem oneris, divisionem, dismembrationem, suppressionem. De tribus posterioribus diminutionis speciebus alibi; de prima, etiam quarens comprehendit pensionis impositionem, sive de pensionibus, quoque alibi. Illud tamen hic observandum, diminutionem alias communiter idem sonare quod dismembratio, quando nimurum non tollitur unitas beneficij, sed pars fructu ei afferatur, & alteri beneficio applicatur, adeoque distinguitur à divisione, qualis dicitur, dum ex uno beneficio sunt duo. Laym. ad c. majoribus. de prab.

2. Respondeo secundò in specie, non licere ulli collatori inferiori Papæ in ipsa provisione beneficij onus ullum præter ea, quæ in ipsa beneficij erectione seu fundatione ei annexa sunt, imponere, seu collatarium gravare ullo onere reali vel personali, v.g. reservando sibi vel alteri fructus, aut eorum partem, imponendo pensionem, aut impositam au-

F 2
gendo